

„Detailhandlerbanken“, af hvilken udtoges flere Millioner Kroner og som efter den Fart, *run*'et havde taget, maatte antages ikke at ville kunne klare de videre Krav paa Udbetalinger, som kunde ventes stillede til den. Under disse Omstændigheder var Frygten for, at der vilde opstaa en almindelig Panik, der ogsaa vilde kaste sig over andre Bankinstituter eller Sparekasser, overhængende. Under disse Omstændigheder blev det offentliges Indgriben og effektive Assistance en absolut Nødvendighed, og ved et Møde Søndagen den 9. Februar sluttede da Finansministeren (under Forbehold af Lovgivningsmagtens Billigelse) og de ovenfor i Loven nævnte 5 største københavnske Banker en Overenskomst af det i Loven angivne Indhold. I denne Overenskomst bestemtes det tillige, at der skulde nedsættes en Komité til »at træffe Bestemmelse om, hvilke Betingelser i Retning af Administration eller eventuel Likvidation der skal stilles for Garantien. I Komitéen ere Finanserne repræsenterede med 5 Stemmer, Bankerne hver med 1 Stemme. Komitéen træffer Bestemmelse om, fra hvilken Dato kontant Udbetaling paa Grundejersbankens Indlaansbeviser og Kontrabøger kan finde Sted. Den vil træffe Omsorg for, at dette sker snarest. Komitéen træffer i øvrigt i det hele de Bestemmelser, den maatte anse for hensigtsmæssige til atter at tilvejebringe Ro og Tillid paa Pengemarkedet“. Med Hensyn til de 5 Bankers indbyrdes Forhold bestemtes det i Overenskomsten, at de deltagte hver med en Femtedel i den af dem overtagne Garanti.

15. Lov angaaende Bestyrelsen af Kirkegaardene paa de dansk vestindiske Øer m. m. (Finansministeren.) [A. Sp. 4658 — C. Sp. 439, 853.]

Fremsat i *Landstinget* $14\frac{1}{2}$ (L. Sp. 713). 1. Beh. $19\frac{1}{2}$ (L. Sp. 832). 2. Beh. $19\frac{1}{2}$ (L. Sp. 844). 3. Beh. $26\frac{1}{2}$ (L. Sp. 852). *Oversendt til Folketinget*. 1. Beh. $7\frac{1}{3}$ (F. Sp. 5094). 2. Beh. $18\frac{1}{3}$ (F. Sp. 5892). 3. Beh. $20\frac{1}{3}$ (F. Sp. 5997). Loven stadfæstet 1. April 1908 (Lov-Tid. Nr. 68).

Loven gaar ud paa følgende: Bestyrelsen af de almindelige Kirkegaarde paa de dansk-vestindiske Øer har hidtil været hos den evangelisk-lutherske Menighed, der ogsaa har oppebaaret Indtægterne, som Kirkegaardene gav. Fra 1. April 1908 at regne gaar Bestyrelsen over til de paagældende Kommuner, der fra samme Tidspunkt oppebære Indtægterne